

Ariéžský krátkosrstý ohař
(*Braque de l'Ariege*)

standard F.C.I. č. 177/ 24. 01. 1996 / F

Překlad z francouzštiny: Helena Dvořáková

Původ: Francie

Datum uveřejnění platného standardu: 24. 1. 1996

Použití: stavečí pes (ohař)

Klasifikace F.C.I.: skupina 7 – ohaři
sekce 1.1 kontinentální krátkosrstí ohaři
s pracovní zkouškou

Krátký výtah z historie:

Krátkosrstý ohař z Ariège pochází z původního starofrancouzského ohaře, který byl v XIX. století křížen s krátkosrstými ohaři středomořského původu, bílooranžového zbarvení, aby mu tito dodali více lehkosti a aktivity. Někteří lovci v Ariège pokračovali stále ve využívání těchto psů, a tak zabránili jejich vymizení. V roce 1990 se skupina chovatelů rozhodla věnovat se zachování tohoto plemene.

Celkový vzhled: pes brakoidního typu, jeho konstrukce je mohutná, avšak bez přehnané těžkosti a robustnosti. Působí statným dojmem. Dává se přednost jedincům na suchých končetinách, s výrazně modelovaným svalstvem a výraznými liniemi. Jeho zbarvení je bílé se světleoranžovým stříkáním, které je preferováno, nebo se stříkáním hnědým. Toto zbarvení z něj dělá psa elegantního a jemného.

Důležité proporce: střední rozměry – délka těla je o málo vyšší než kohoutková výška. Mozkovna je nepatrně delší, než nosní partie.

Chování a povaha: je to plemeno adaptabilní ke všem způsobům lovu, odolné, učenlivé a lehce cvičitelné

Hlava: musí být dlouhá, hranatá a úzká v oblasti nadočnicových oblouků.

Mozkovna: lehce klenutá, čelní brázda nepříliš výrazná. Linie mozkovny a nosního hřbetu jsou lehce rozbíhavé směrem dopředu. Nadočnicové oblouky jsou středně výrazné.

Část obličejová:

Nos: růžový, masový nebo hnědý, o málo bledší, než je zbarvení srsti, nikdy černý. Nozdry jsou dobře otevřené.

Nosní partie: je dlouhá a rovná, často velmi mírně konvexní. Při pohledu zepředu laterální linie čenichu jsou lehce rozbíhavé.

Pysky: dosti jemné, dobře spadající. Koutek je výrazný, nikoli však visící.

Čelisti: zubní oblouky jsou dobře tvarované. Skus je nůžkový, toleruje se i klešťový.

Oči: milého výrazu, dobře otevřené, lehce oválného tvaru, přátelské a inteligentní, dobře umístěné v důlku. Jsou tmavě jantarové nebo hnědé, v souladu se zbarvením srsti.

Uši: dosti jemné, dlouhé, visící v záhybech, zavěšené v linii očí nebo pod ní. Nepřiléhají k hlavě. Jejich délka umožňuje, aby dosáhly ke špičce nosu, aniž by je bylo třeba natahovat

Krk: nepříliš dlouhý, dosti silný, s mírným lalokem.

Tělo:

Hřbetní linie: přední část téměř rovná, spadající od kohoutku k 11 obratli, druhá část lehce konvexní, spadající k zádi.

Kohoutek: dobře patrný, ale nevystupující.

Hřbet: poněkud delší, osvalený, pevný a rovný.

Bedra: lehce klenutá.

Zád: lehce šikmá, spadající ke spodní linii.

Hrudník: široký, hluboký, dosahující až k lokti. Žebra jsou klenutá, ale ne příliš.

Spodní linie: mírně šikmá, pozvedávající se v oblasti břicha.

Ocas: nasazený v prodloužené linii zádi, silný u kořene, ke špičce zeštíhluje. Krátí se na 4/10. Dlouhý ocas je přípustný. Nesmí být nesen nad linií hřbetu.

Končetiny:

Přední končetiny: rovné, se silnou kostrou, mohutné a dobře osvalené.

Lopatky: mohutné, svalnaté a středně šikmé.

Ramena: osvalená, silná a přiléhající k hrudníku.

Loket: ve výši hrudní kosti.

Předloktí: silné, rovné.

Nadprstí: velmi lehce šikmé z profilu.

Tlapky: sevřené, tvořící kompaktní celek, téměř kulaté. Drápy jsou silné a polštářky masité.

Zadní končetiny: rovné.

Stehna: svalnatá, dobře postavená.

Kýty: rovnoběžné s osou těla.

Lýtka: silná.

Hlezna: dobře úhlená.

Nadprstí: dost krátké, téměř svislé.

Tlapky: stejných kvalit jako přední.

Pohyb: vytrvalý klus, aktivní, občas střídaný cvalem. Je velmi pružný a lehký.

Kůže: středně silná, jemnější je na hlavě, je dosti pružná. Vnější sliznice musí mít barevný odstín, který odpovídá barvě srsti. Nikdy nesmí mít černé skvrny.

Vzhled:

Srst: uzavřená, lesklá, krátká, jemnější a hladší na hlavě a uších.

Zbarvení: plavě světle oranžové nebo někdy hnědé, silně promísené bílou (bělouš, pstružák). Někteří psi jsou bílí, lehce stříkaní.

Výška: psi 60 – 67 cm
feny 56 – 65 cm

Chyby: všechny odchylky od tohoto standardu musí být považovány za chyby, které budou penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

Vylučující vady:

vzhledem k tomu, že se jedná o málo početné plemeno, není na místě přehnaná přísnost, avšak jedinci netypičtí, stejně jako ti s hrubými vadami nesmí být zařazeni do chovu.

- chybění typu
- rozštěp nosu – nozdry jsou od sebe odděleny hlubokou rýhou. Nos jinak zbarvený, než je uvedeno ve standartu. Nos černý.
- předkus nebo podkus
- zbarvení očí – oči přehnaně světlé, oči nestejně zbarvené. Entropium nebo ektropium nebo všechny známky, svědčící o chirurgickém zákroku, který měl zastířit tuto vadu.
- depigmentace víček
- černé drápy, přítomnost paspárků
- zadní nohy – vady překážející v pohybu
- zbarvení, neodpovídající standartu
- výška, vybočující z limitu (tolerance + - 1cm)
- těžké morfologické anomálie, invalidní postižení
- psi agresivní, kousaví nebo bázlivi

N.B. Psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.